

El taronger: tractament de la palatal postconsonàntica (II)

(ALDC, V, 1174. El taronger)

Taronger, der. de *taronja* (< àr. andalusí TURÚNJA), presenta tres variants en la consonant palatal: *taron*[ʒ]er, amb fricativa, *taron*[dʒ]er, amb africada, i *taron*[tʃ]er, amb ensordiment de l'africada sonora; no tenim en compte la variació formal d'altres elements del mot (*toronger*, *tronger*, etc.) com tampoc la presència d'altres unitats lèxiques, per a la qual cosa, veg. el comentari del mapa 596.

La distribució de variants és molt semblant a la de la [ʒ] inicial de *genoll* (PALDC, I, mapa 13), però diferent de la [dʒ] interior de *fetge* (PALDC, I, mapa 14) i de *trepitjat* (PALDC, I, mapa 15); pel que fa a l'àrea del cat. central, alternen [dʒ]/[tʃ] potser en relació amb parlars occitans. La realització [tʃ] de la resta de dialectes se centra en parlars apitxats (val. central, Matarranya, Ribagorça).

